

Weert

Met vluchtelingen aan tafel

'Welkom thuis en smakelijk eten'.

Onder die noemer lieten vluchtelingen in Weert zaterdag de bevolking exotische gerechten proeven. Het moest leiden tot meer aandacht en begrip voor elkaar.

WEERT
DOOR JAN HENSELS

Bewoners van de Serviliusstraat in Weert proeven nieuwsgierig van de Syrische cake met kokosknippers. Gemaakt door vluchteling Ihah Fedda en zijn vrouw. De zelfgemaakte pizza die zij hebben meebracht is dan al op. Ook andere nieuwe Weertenaren met vluchtelingenstatus hebben gerechten meegebracht: gevulde druivenbladeren, salades, hartige taarten en baklava.

Een vijftigtal Weertenaren maakt zaterdag in de SGL-ontmoetingsruimte aan de Serviliusstraat via de exotische gerechten kennis met mensen met een erkende vluchtelingenstatus die in de vlaaiestad zijn komen wonen. Datzelfde gebeurt die dag ook nog op twee andere plaatsen in de stad, Hangout op Boshoven en Buurthuis Fatima.

Woningcorporatie Wonen Limburg en welzijnsorganisatie Punt Welzijn organiseren de ontmoetingen tussen de plaatselijke bevolking en de buitenlandse nieuwkomers. Het moet leiden tot meer aandacht en begrip voor elkaar. „Ik heb in de 26 jaar dat ik in de Serviliusstraat woon al vaak burens gehad uit andere landen, Afrikanen, mensen uit Suriname noem maar op. Vaak

Vluchtelingen in Weert laten inwoners van de stad kennismaken met gerecht uit hun land van herkomst. FOTO MAARTJE VAN BERKEL

blijft het bij een groet. De taal vormt toch vaak een barrière. Zelf spreek ik alleen Weerts en Nederlands”, vertelt Leo van Ham. Hij maakt deel uit van de bewonersgroep van de Serviliusflat. Dergelijke activiteiten waardoor bewoners elkaar beter leren kennen juicht hij toe. Het zorgt volgens hem voor een betere samenhang en sfeer in de buurt. Fedda ziet de bijeenkomst zaterdag als een extra mogelijkheid om de Nederlandse taal te oefenen. Hij vluchtte twee jaar geleden uit de

door het Syrische oorlogsgeweld getroffen stad Homs. Met zijn vrouw, zus en twee jonge kinderen ondernam hij de gevaarlijke route via de Middellandse Zee. Na een jaar in het asielzoekerscentrum van Maastricht in afwachting van zijn asielaanvraag woont hij nu als erkend vluchteling in Weert. Na een half jaar spreekt hij redelijk Nederlands. „Ik ben lasser van beroep. Graag wil ik werken en geld verdienen. Dan moet je wel Nederlands kunnen.”

“
De taal vormt toch vaak een barrière. Zelf spreek ik alleen Weerts en Nederlands.

Leo van Ham

Tanja Lesnjak, coördinator Vluchtelingenwerk bij Punt Welzijn, ziet de bijeenkomst ook als onderdeel van de inburgering van de vluchtelingen. Tegelijkertijd hoopt ze dat er zo ook meer begrip komt voor vluchtelingen. „Je hoopt dat mensen een positief gevoel overhouden na het bezoeken van zo'n middag en dat het zich dan rond spreekt. Het is misschien een druppel op een gloeiende plaat, maar alle beetjes helpen.”